

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **S. G.**, zast. Mgr. Michaelou Květenskou, advokátkou se sídlem Křížíkova 226/16, Praha 8, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy, se sídlem Sokolovská 855/225, Praha 9, proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 1. 2016, čj. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2018, čj. 45 A 23/2016-71, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku její kasační stížnosti,

t a k t o :

I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 1. 2016, čj. X.

II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to **ve lhůtě 3 dnů** od doručení tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Platebním výměrem ze dne 23. 10. 2015 Okresní správa sociálního zabezpečení Příbram uložila žalobkyni, jako osobě samostatně výdělečně činné, povinnost uhradit doplatky na pojistném na důchodovém pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za roky 2007 až 2009 a 2012 až 2014, dále povinnost uhradit penále z doplatku na pojistném za roky 2005 až 2009 a 2012 až 2014 a povinnost zaplatit penále ze záloh na pojistném za roky 2005 až 2014; celkem tedy měla uhradit částku 169 671 Kč. Žalobkyně se odvolala, žalovaná její odvolání rozhodnutím specifikovaným v záhlaví zamítla. Žalobu proti rozhodnutí žalované krajský soud zamítl shora označeným rozsudkem.

[2] Proti rozsudku krajského soudu žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala včasnou kasační stížnost, v ní pak požádala o přiznání odkladného účinku. Uvedla, že dne 12. 2. 2018 ukončila samostatnou výdělečnou činnost, v současné době je nezaměstnaná a žádný další příjem nemá. Nevlastní žádný nemovitý majetek. Je rozvedená a žije se svou nezletilou dcerou v nájemním bytě, kde měsíční nájemné včetně služeb činí 16 500 Kč. Otec nezletilé dcery na ní hradí výživné ve výši 4 000 Kč, přičemž měsíční náklady nezletilé zajišťované stěžovatelkou činí přibližně 4 000 Kč. Současně má stěžovatelka

druhou již zletilou dceru, která však s ní nežije ve společné domácnosti. Vzhledem k majetkovým, rodinným a sociálním poměrům by pro stěžovatelku a její rodinu znamenal výkon napadeného rozhodnutí nenahraditelnou majetkovou újmu. Stěžovatelka k návrhu přiložila rodné listy dcer a též nájemní smlouvu ze dne 16. 2. 2017 k bytu č. 2 v nadzemním podlaží domu na adrese T. X, Ch. (nájemné a služby ve výši 16 500 Kč měsíčně). Dále doložila přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2016, dle něhož měla příjem z průvodcovské činnosti ve výši 19 650 Kč (její výdaje pak byly 11 790 Kč) a dále pak potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti za stejné období, dle něhož si u společnosti AIM Group Prague s.r.o. vydělala 389 123 Kč.

[3] Ve spisu krajského soudu byly dále v dubnu 2016 založeny následující dokumenty. Stěžovatelčino prohlášení o majetkových poměrech, z něhož mj. plyne, že stěžovatelka tehdy pracovala pro společnost AIM Group Prague s.r.o. jako programová manažerka s potvrzeným průměrným měsíčním výdělkem 17 838 Kč (doložila pracovní smlouvu na dobu určitou, a to od 22. 2. 2016 na dva roky; hrubá mzda měla být 37 000 Kč, po půl roce práce pak 42 000 Kč). Co se týče majetku, v dubnu 2016 měla stěžovatelka v společném jmění manželů pozemek a stavbu (avšak z důvodu rozvodu bylo také vedeno řízení o vypořádání společného jmění manželů před Okresním soudem v Příbrami). Spolu s manželem a tchýní si kvůli rekonstrukci domu vzala hypotéku ve výši 1 900 000 Kč (doložila smlouvu o hypotečním úvěru ze dne 28. 6. 2011). V dubnu 2016 vlastnila rovněž osobní automobil Škoda Fabia (rok výroby 2008), na který splácela úvěr ve výši téměř 85 000 (doložila splátkový kalendář úvěru). Dále doložila nájemní smlouvu na byt v P. ze dne 31. 8. 2015, za který platila nájem a služby ve výši 14 400 Kč měsíčně. Stěžovatelka krajskému soud doložila také přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2015 (přiznaný úhrn její příjmů byl 36 481 Kč).

[4] Žalovaná se k s návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. **Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazné disproportionality újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.** Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[6] NSS předesílá, že krajský soud k návrhu stěžovatelky přiznal odkladný účinek její žaloby (usnesení ze dne 14. 4. 2016).

[7] Po zhodnocení tvrzených důvodů dospěl NSS k závěru, že jsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. Přihlédl zejména k tomu, že v důsledku nepřiznání odkladného účinku by stěžovatelce a zejména její rodině hrozila bezprostřední újma spočívající v tom, že by proti ní bylo možno vykonat rozhodnutí o povinnosti uhradit žalované částku bezmála 170 000 Kč.

[8] V posuzovaném případě tedy NSS shledal možnost vzniku nepoměrně větší újmy dle § 73 odst. 2 s. ř. s. Z listin založených v spisu krajského soudu je patrné, že stěžovatelka

pokračování

v roce 2016 nedisponovala majetkem, který by mohla prodat, a výtěžek použít k úhradě částky vyměřené platebním výměrem. Na tom nic nemění její tehdy relativně vysoký příjem, neboť stěžovatelka musela pravidelně hradit běžné měsíční náklady související s bydlením a sama zajišťovat další základní potřeby rodiny. V roce 2018 pak stěžovatelka nevlastní žádný nemovitý majetek, pečuje o nezletilou dceru, bydlí v nájemním bytě, od poloviny února je nezaměstnaná a žádný další příjem nemá. Vyměřená částka jistě představuje pro stěžovatelku mimořádně vysokou finanční zátěž. Hrozící újma na straně stěžovatelky (zaplacení částky téměř 170 000 Kč eventuálně navýšené o náklady exekučního řízení v případě, že by nebyla dobrovolně zaplacená) je závažná, reálná a nikoliv bagatelní. Mohlo by se stát, že v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by do jisté míry postrádala svůj smysl případná následná ochrana stěžovatelčiny subjektivních práv, poskytnutá zdejším soudem až v meritorním rozhodnutí. Zejména s ohledem na to, že stěžovatelka vychovává nezletilou dceru, NSS považuje eventuální zadlužení stěžovatelky za újmu, která je nepoměrně vyšší, než újma, která by mohla vzniknout České republice (dočasné odložení placení pojistného).

[9] NSS posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě jakkoli dotklo práv třetích osob. Po vzhlednutí spisů NSS usoudil, že přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem. Tvrzení rozporu s veřejným zájmem je ostatně na žalovaném, který se v poskytnuté lhůtě k této otázce vůbec nevyjádřil, ačkoliv vyjádření ke kasační stížnosti NSS zaslal (přípis žalovaného ze dne 10. 4. 2018).

[10] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v této věci se až do skončení řízení před NSS pozastavují účinky shora označeného rozhodnutí žalované. Soud však připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku může i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[11] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti NSS žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

[12] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku **ve výši 1 000 Kč**. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poplatková povinnost v daném případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. NSS proto výrokem II vyzval stěžovatelku ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Soudní poplatek lze zaplatit: a) vylepením kolků na tomto tiskopisu, nebo b) bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz v položce Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej NSS. Kolkové známky neznehodnocujte.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. dubna 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: